

Dominko, odkázaný sám na seba, stál trochu bokom a potichu smrkal. Sem-tam si utrel nos alebo celú tvár, alebo sa postavil na prsty a uslzenými očkami hľadal na aute svojho otca.

Raninec sa pri ňom zastavil a povedal: – Neplač, Dominko! Neboj sa, nič sa neboj! Veď otec sa čoskoro vráti, pravdaže sa vráti! A donesie ti medajlu, uvidíš, Dominko, aj ja ti jednu donesiem, uvidíš, Dominko, aj ja ti jednu donesiem, takú medajlu ti donesiem!

Imro už nastúpil, no ešte si nenašiel miesto. Prizeral sa chlapom, nevedel, ku ktorému si prisadnúť.

– Poď sem, Imriško! – náhle ho ktosi chytil za lakeť. Imro sa obzrel a zistil, že je to cerovský kostolník.

Kostolník sa zaradoval tiež. – Sadni si, Imriško! Aspoň bude mať kto pri mne sedieť. Pozri sa, koľko je tu tabaku. Tolko tabaku som dosiaľ ešte ani nevidel. Tuším som ešte toľko tabaku ani nevidel!

Nastúpil aj Raninec a zošuchol sa vedľa Imra. – Hotovo! Už môžeme ísť! – povedal.

Imro sa opatrne obzrel, ba natiahol i krk, chcel vidieť Štefku, ale ju nezazrel.

Kostolník sa k nemu nahol a šepkal mu do ucha, akoby sa za čosi ospravedlňoval: – Som zvedavý, kto dnes bude na svitaní cengaf. Niektorý z fafrnčekov zacengá, pravdaže zacengá, veď vedia všetci zvoniť a cengaf. Ľudia možno ani nič nezbadajú. – A tak čudne sa smial, tak čudne sa smial, akoby mu pán farár práve teraz, áno, práve teraz, prisľúbil malú kostolnícku čiapočku, ktorej sa nemohol celý život dočkať. – Som zvedavý, kto dnes bude na svitanie cengaf!

smrkať
– lit: szipog

kostolník
– sekrestyés, templomszolga

fafrnok, fafrnček (expr.)
– kisgyerek, suhanc, poronty

Úlohy

1. Určte, ktorá z nasledujúcich možností je správna.

Ukážka je

- a) z úvodnej scény románu.
- b) zo záverečnej scény románu.
- c) z epilógu.

2. Napíšte stručný dej úryvku.

.....

.....

.....

.....